

19/02/17

มยุบัน

อะแคว บัพดาตา

โอมซานติ

12/03/82

พื้นฐานของสี่ ความงาม และกลิ่นหอมของดอกไม้ที่มีชีวิต

วันนี้พอ

นายของสวนดอกไม้ได้เห็นความหลากหลายของดอกไม้ในสวนที่มีชีวิต

เพียงครั้งเดียวตลอดทั้งวงจรที่บัพดาตาได้พบสวนดอกไม้ทางจิตเช่นนั้น

สวนดอกไม้ทางจิตเช่นนั้นที่มีความสวยงามของดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมทางจิตเช่นนั้นไม่สามารถพบได้ในเวลาอื่น

ไม่ว่าสวนอื่นๆจะมีชื่อเสียงโด่งดังมากมายเพียงใด

ประสบการณ์ในสวนนั้นจะเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับสวนนี้?

สวนแห่งนี้มีค่าเช่นเพชรและสวนอื่นๆไร้ค่าเช่นเปลือกหอย ลูกมีความซาบซึ้งที่ลูกเป็นดอกไม้ทางจิตที่อยู่ในสวนที่มีชีวิตของพระเจ้าหรือไม่?

เช่นที่บัพดาตาเห็นสี่ ความงาม และกลิ่นหอมของลูกแต่ละคนที่เป็นดอกไม้ ลูกแต่ละคนรู้ถึงสี่ ความงาม และกลิ่นหอมของลูกเองหรือไม่?

พื้นฐานของสี่ของลูกเป็นเรื่องของความรู้อย่างไร

ยังลูกเป็นตัวของความรู่มากเท่าไร

สี่ส่วนของลูกก็จะยังเป็นที่น่าสนใจมากเท่านั้น

เมื่อลูกมองดูดอกไม้ทางกายภาพในทางโลก

แม้ว่าจะมีดอกไม้ต่างๆที่มีหลายสี

โดยเฉพาะอย่างยิ่งบางสีจะดึงดูดลูกได้จากระยะไกลมากกว่าสีอื่นๆ

พื้นที่ที่ลูกเห็นดอกไม้

ค่ายกย่องแน่นอนจะปรากฏออกมาจากริมฝีปากของลูก:

"ดอกไม้ช่างสวยงามอะไรเช่นนั้น!"

และความปรารถนาของหัวใจของลูกก็จะเฝ้าแต่จะมองไปที่ดอกไม้

ในทำนองเดียวกันดอกไม้ที่ได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยสี่ของความรู้นี้จะมีความสวยงามอย่างมากด้วยเช่นกัน

ในทำนองเดียวกันพื้นฐานของความงามและกลิ่นหอมคือการเป็นตัวของการจลจลถึงและคุณธรรมที่สูงส่ง หากมีเพียงแต่สี่อย่างเดียว

แต่ไม่มีความงามแล้วก็จะไม่มีความดึงดูด หากมีสี่ส่วนและความงามแต่ไม่มีกลิ่นหอมแล้วดอกไม้ก็จะยังไม่เป็นที่ดึงดูดด้วยเช่นกัน จึงมีการพูดว่า

"นี่เป็นของปลอม" หรือ "นี่เป็นของจริง" ดอกไม้ที่มีเพียงแต่สี่ส่วนและความงามจะมีการใช้กันอย่างมากมายสำหรับการตกแต่งหรือประดับประดา

ในขณะที่ผู้คนจะเก็บดอกไม้กลิ่นหอมไว้ใกล้กับตนเอง

ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมเป็นตัวของการรับใช้อย่างสม่ำเสมอและโดยอัตโนมัติ

ดังนั้นถามตนเอง: ฉันเป็นดอกไม้ชนิดไหน? ไม่ว่าฉันจะอยู่ที่ไหน ฉันทำงานรับใช้อย่างเป็นธรรมชาติและโดยอัตโนมัติหรือไม่?

ฉันได้กลายเป็นเครื่องมือในการสร้างบรรยากาศทางจิตหรือไม่?

กลิ่นหอมของลูกกระจายออกไปเมื่อลูกเข้ามาใกล้เท่านั้น

หรือกลิ่นหอมของลูกกระจายออกไปได้จากระยะไกลด้วยเช่นกันไหม?

หากลูกเพียงแต่รับฟังความรู้และมีการพัฒนาการฝึกโยคะ

แต่ลูกยังไม่ได้กลายเป็นตัวของการรู้หรือเป็นผู้ที่มีชีวิตอย่างเป็นโยคี หรือเป็นภาพลักษณ์ในทางปฏิบัติของการเป็นตัวของการคุณธรรมที่สูงส่ง

และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเพียงแต่เครื่องประดับ

นั่นคือลูกจะกลายเป็นหนึ่งในปวงประชา

ปวงประชาของราชาคือเครื่องประดับ

ดังนั้นลูกได้กลายเป็นดอกไม้ในสวนของอัลลาห์ แต่เป็นดอกไม้ชนิดใด? ลูกแต่ละคนจะต้องตรวจสอบตนเอง มีเพียงแต่สวนเดียว

มีนายแห่งสวนดอกไม้แค่หนึ่งเดียว

แต่มีความหลากหลายของดอกไม้

ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์พิจารณาว่าตนเองเป็นอะไร?

ลูกเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรหรือเป็นผู้ที่เพียงแค่สังเกตดูผู้ที่ปกครองเหล่านั้นหรือไม่?

วันนี้บัพดาตาได้มาพบลูกในสวนดอกไม้

ลูกทุกคนมีความคิดในจิตใจของลูกของการมีการสนทนาจากใจถึงใจ

ดังนั้นในวันนี้บาบาได้มาเพื่อจะมีการสนทนาจากใจถึงใจ

มีอยู่สองกลุ่มพิเศษด้วยกัน

บัพดาตามีความรักอย่างจริงใจมากต่อลูกจากทั้งแผ่นดินนี้และในต่างแดน

ผู้ที่มาจากการนาคาและดับเบิลฟอเรนเนอร์ด้วยเช่นกันเฝ้าแต่แสวงหาอยู่ในซึ่งซ้ำของความสุภาพอย่างสม่ำเสมอ

จากการมาที่มฐบันลูกได้มีประสบการณ์ในการเป็นอิสระจากมายาหรือไม่?

หรือมายามาหาลูกในมฐบันเช่นกันไหม?

ลูกมาที่มฐบันเพื่อจะได้สัมผัสกับสภาพของการเป็นอิสระจากมายา

ดังนั้นมายาไม่ได้จับใจลูกที่นี้แต่จะพ่ายแพ้

เพราะลูกมาที่มฐบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อที่จะหารายได้ ดับเบิลฟอเรนเนอร์ต้องใช้ดับเบิลลีด(ลีดสองชั้น)

จากการมามฐบัน คุณสมบัติพิเศษอะไรที่ลูกได้สัมผัส?

(บาบาได้ถามสิ่งนี้กับดับเบิลฟอเรนเนอร์และผู้ที่มาจากการนาคา)

เช่นที่ลูกได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของการให้ความร่วมมืออย่างง่ายดาย

ดังนั้นมีอะไรที่ลูกได้เห็นอีกหรือไม่?

ลูกได้รับความรัก

ความสงบและความเบาสบาย

ลูกได้รับทุกสิ่งใช่หรือไม่?

ยิ่งใครบางคนได้มาซึ่งการบรรลุผลมากเท่าไร

พวกเขาก็ยังไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้ทำงานรับใช้ เหตุนี้เองผู้ที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลจะเป็นตัวของการรับใช้โดยอัตโนมัติ

ผู้ที่มาจากการนาคาจะได้มาซึ่งการขยายตัวที่ดีมาก

และการขยายตัวที่ดีมากก็เกิดขึ้นในต่างประเทศด้วยเช่นกัน

ผู้ที่มาจากต่างประเทศได้สร้างศูนย์จำนวนมากมายังยังได้ทำให้ผู้รับใช้ที่ปรากฏออกมาด้วยเช่นกัน

บัพดาตามีความยินดีและพอใจมากที่ได้เห็นความกล้าหาญ

ความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูก

ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในแผ่นดินนี้หรือในต่างประเทศ

พ่อมีความยินดีที่ได้เห็นลูกมีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ดีมากในงานรับใช้

ผู้ที่อาศัยอยู่ที่ศูนย์และห้องแะอยู่ในงานรับใช้แผ่นดินนี้หรือในต่างประเทศ

ลูกทั้งหมดมีเวลาอมฤตที่มีพลังหรือไม่? กลุ่มนี้ดีมาก

แต่มายายังเฝ้าดูลูกที่ดีมากอย่างระมัดระวังด้วยเช่นกัน

ลูกเช่นนั้นเป็นที่ชื่นชอบของมายา

เพราะลูกเป็นเครื่องมือลูกจะต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมายาด้วยเช่นกัน

เหตุนี้เองที่ลูกจะต้องมีความใส่ใจเป็นพิเศษ

ยิ่งดวงวิญญาณเครื่องมือมีพลังมากเท่าไร

ก็จะต้องสร้างบรรยากาศให้มีความสุขมากเท่านั้น

มีฉะนั้นบรรยากาศก็จะกลับมาอ่อนแอและก็มีปัญหาต่างๆมากมาย

เมื่อมีบรรยากาศที่มีพลัง

ตัวลูกเองจะกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรคและลูกก็จะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับผู้ที่จะกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรคด้วยเช่นกัน

เช่นที่ดวงอาทิตย์ให้ความสว่างไสวอย่างมากและดังนั้นจึงขจัดความมืดทั้งหลายให้หมดไปและให้แสงสว่างแก่ผู้อื่นและยังแผ่ขยายด้วยเช่นกัน

ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือต้องให้ความใส่ใจที่จะอยู่อย่างมั่นคงและเป็นตัวของการพลังและเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

ไม่ใช่เพียงแต่สำหรับตนเอง

แต่ลูกต้องมีการสะสมสติอกให้มากเพียงพอด้วยเช่นกันเพื่อที่จะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

ดังนั้นส่วนใหญ่ของกลุ่มนี้เป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้ เวลาที่คงอยู่อย่างมีการตระหนักถึงการเป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ

ลูกจะเป็นตัวแห่งแสงและสามารถที่จะขจัดความมืดของผู้อื่นออกไปได้ด้วยเช่นกัน อัจชะ

บรรพตาดจาดเจ้าผู้ที่มาจากมฐันด้วยเช่นกัน ผู้ที่อาศัยอยู่ในมฐันอยู่ในสายตาของครอบครัวบราห์มินด้วยเช่นกัน เมื่อลูกยกย่องมฐันนั้นคือขามมฐันที่มายุ่เบื้องหน้าของลูก การบรรยายทั้งหมดได้รับการเขียนเกี่ยวกับการยกย่องมฐัน ลูกทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในมฐันสัมผัสว่าการยกย่องมฐันเป็นการยกย่องของลูกหรือไม่? อัจชะ ถึงดวงวิญญาณที่พิเศษทั้งหลายที่เต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ที่กลายเป็นเครื่องมือที่รับใช้ผู้อื่นผ่านรูปแบบของพวกเขา ถึงผู้ที่เป็นดอกไม้ที่มีสีสวยงามและมีกลิ่นหอมของบรรพตาด นายแห่งสวนดอกไม้ รัก ระลึกถึง และนมัสเต ลูกดัมเบิลฟอเรเนอรัมว่าทำไมพวกเขาถึงได้รับการบอกให้ทำงานรับใช้เป็นสองเท่า (งานรับใช้ทางจิตและงานทางโลก) ในการตอบสิ่งนี้บรรพตาดกล่าวว่า:

เวลานั้นเหลือน้อยมาก และลูกต้องการที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลสูงสุด สำหรับสิ่งนี้ลูกจะต้องใช้ร่างกายจิตใจและเงิน และนี่คือเหตุผลที่ลูกจะต้องทำงานรับใช้ทั้งสามประเภท ในช่วงเวลาสั้นๆลูกสามารถที่จะสะสมคุณประโยชน์ทั้งสามประเภท เพราะแถมหรือคะแนนจะได้รับบนพื้นฐานของรายได้ด้วยเช่นกัน โดยการสะสมคะแนนเหล่านั้นลูกจะประกาศสิทธิ์ในอันดับต้นๆ ลูกได้รับการบอกสิ่งนี้ก็เพื่อประโยชน์ของตัวเอง ลูกสามารถใช้รายได้ของลูกและดังนั้นลูกจึงสามารถประกาศสิทธิ์ในรางวัลหลายล้านเท่าเป็นการตอบแทนสำหรับหนึ่งเท่าในเรื่องหรือในวิชาของการหารายได้ หากลูกสามารถได้รับประโยชน์จากทุกสิ่งในเวลาเดียวกันแล้วทำไมลูกไม่ควรทำเช่นนั้นเล่า? อย่างไรก็ตามเมื่อดวงวิญญาณเครื่องมือเห็นว่าลูกไม่มีเวลาที่ลูกไม่มีอิสระหรือไม่ว่า ที่ลูกไม่ได้มีเวลาแม้กระทั่งที่จะรับประทานเพราะลูกนั้นยุ่งมากเหลือเกิน พวกเขาจะให้ลูกอิสระจากสิ่งนั้นโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามจนกระทั่งลูกนั้นยุ่งมากก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับลูกที่จะทำสิ่งนี้ สิ่งนี้ไม่ได้เสียไป คะแนนเหล่านั้นได้รับการสะสมด้วยเช่นกัน เมื่อลูกกลับมาอยู่อย่างมากมายแล้วละคระจะไม่ปล่อยให้ลูกมีงานทำ จะมีเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งที่จะหยุดลูก แม้ว่าลูกต้องการที่จะทำต่อก็ตาม เหตุนี้เองจึงมีคุณประโยชน์ในการเคลื่อนไปข้างหน้าเช่นที่ลูกกำลังทำอยู่ในเวลานี้ อย่าคิดว่าลูกไม่ได้อุทิศตน ลูกได้อุทิศตนแล้วและกำลังทำตามการกำหนดทิศทาง หากลูกทำตามการกำหนดของจิตใจของลูก ลูกก็ไม่อุทิศตน หากลูกกล่าวว่าลูกจะไม่ไปทำงาน แล้วเหล่านั้นเป็นการกำหนดของจิตใจของลูกเองที่ลูกกำลังทำตามการกำหนดนั้น ดังนั้นทำให้ตนเองเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าดวงวิญญาณเครื่องมือจะบอกอะไรกับลูก จงเข้าใจว่ามีคุณประโยชน์ในสิ่งนั้น เพียงแค่อุบัติอย่างไรง่วงเกี่ยวกับสิ่งนั้น หากลูกมีความคิดมากมายเกี่ยวกับสิ่งนั้นและคิดว่า "บางทีสิ่งนั้นอาจจะไม่ได้อยู่ในบทบาทของฉัน" หรือ "ทำไมไม่บอกฉัน?" (ไม่ทำงาน) เหล่านั้นเป็นเพียงความคิดที่ไร้ประโยชน์ ลูกเข้าใจไหม?

บรรพตาดพูดกับครู: สถานที่งานรับใช้ของครูคืออะไร? ครูอยู่บนเวทีโลกอยู่เสมอ สถานที่งานรับใช้ของลูกคือเวทีโลก โดยพิจารณาตนเองว่าอยู่บนเวที ลูกจะแสดงทุกการกระทำด้วยความใส่ใจ เมื่อลูกนั่งบนเวทีสำหรับโปรแกรม ลูกจะต้องใส่ใจเป็นอย่างมากในทุกขณะ ลูกจะไม่ประมาท ในทำนองเดียวกันการกลายเป็นครูหมายถึงการอยู่บนเวทีโลก แม้ว่าอาจจะมิเพียงแค่วิสเตอร์สองคนที่อาศัยอยู่ที่ศูนย์ ลูกทั้งสองจะไม่ใช้เพียงแค่อั่ง แต่ลูกอยู่เบื้องหน้าของทั้งโลก อัจชะ

คำถามที่ถามโดยบราห์เมอรและวิสเตอร์ดัมเบิลฟอเรเนอรัม และการตอบของบรรพตาด:

คำถาม: พวกเราจะสามารถเติมตนเองด้วยสันสการ์ของการปกครองและของผู้ประทานสำหรับอนาคต 21 ชาตเกิดเมื่อไร? **คำตอบ:** เมื่อลูกกลายเป็นผู้ประทานที่ให้สมบัติที่มีค่าจากพ่อแก่ทุกดวงวิญญาณนับจากนี้ไป เมื่อลูกได้ให้ทานแห่งชีวิตแก่ดวงวิญญาณที่กระหายและสิ้นหวังโดยผ่านพลังของลูก เมื่อลูกนำดวงวิญญาณทั้งหลายเข้ามามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพ่อโดยผ่านพรที่ลูกได้รับจากพ่อผู้ประทานพรแล้ว สันสการ์ของผู้ประทานที่นี้จะให้สถานะของการปกครองในอนาคต 21 ชาตเกิดแก่ลูก นั่นคือ ลูกจะสามารถเติมตนเองด้วยสันสการ์ของผู้ประทาน

คำถาม: ทำไมยุคบรรจบพบกันนี้ถึงเรียกว่าเป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดหรือยุคที่สูงส่งที่สุด?

คำตอบ: เพราะว่าในเวลานี้ที่ความยิ่งใหญ่ทั้งหมดของทุกศาสนา อาณาจักร สันสการ์ที่สูงส่ง ความสัมพันธ์ที่สูงส่ง และคุณธรรมที่สูงส่งจะถูกบันทึกในดวงวิญญาณเหมือนเครื่องบันทึก สันสการ์ของการขึ้นและลงของ 84 ชาตเกิดได้ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณในเวลานี้ เวลาสำหรับการบันทึกนั้นอยู่ในเวลานี้ และเหตุนี้เองที่สิ่งนี้เรียกว่ายุคที่สูงส่งที่สุดและเป็นสิริมงคลที่สุด

คำถาม: อะไรคือสามสิ่งที่ผู้ที่บันทึกให้ความใส่ใจต่อการบันทึกทางกายภาพหรือในทางโลก และอะไรคือสิ่งที่พวกเราที่กำลังบันทึก บันทึกความทรงจำที่ไม่มีขีดจำกัดต้องให้ความใส่ใจอย่างแน่นอน?

คำตอบ: พวกเขาให้ความใส่ใจต่อบรรยากาศ ทัศนคติ และคำพูดของพวกเขา ถ้าทัศนคติของพวกเขาซุกซนหรือตลกคะนอง และพวกเขาไม่สามารถที่จะมีสมาธิ และแล้วคำพูดของพวกเขาก็จะไม่มีความอ่อนหวานที่จะดึงดูดผู้ใด ไม่ว่าพวกเขาจะร้องเพลงประเภทใด พวกเขาจะกลับมามั่นคงในรูปร่างเช่นเดียวกับเพลงที่พวกเขาร้อง เช่นที่ผู้บันทึกเพลงที่มีขีดจำกัดหรือบันทึกเพลงจะต้องให้ความใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นลูกที่กำลังบันทึก บันทึกความทรงจำที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่กำลังบันทึกความทรงจำสำหรับที่วงจรต้องให้ความใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดด้วยเช่นกัน

ถ้าในขณะที่กำลังบันทึกแทนที่จะมีความกระตือรือร้น แต่กลับมีความเกียจคร้าน แล้วสิ่งที่บันทึกจะเป็นอย่างไร? เมื่อเวลาผ่านไปตรวจสอบอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเป็นครั้งคราว เพื่อดูว่าบันทึกที่ลูกได้บันทึกไว้ตลอดทั้งวันถูกบันทึกไว้อย่างดีหรือไม่

คำถาม: สิ่งหนึ่งที่พิสุจน์ให้เห็นว่าดวงวิญญาณนั้นอ่อนแอคืออะไร?

คำตอบ: หากลูกล้มระเบียบวินัยปกติทั่วไปในการตรวจสอบตนเอง หากลูกไม่กำหนดตารางเวลาประจำวันของเวลาอมฤต หากลูกไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของพระเจ้าที่พิสุจน์ให้เห็นว่าดวงวิญญาณนั้นอ่อนแอแม้กระทั่งเวลานี้ ในกรณีนั้นดวงวิญญาณเช่นนั้นจะสามารถปกครองอาณาจักรของโลกให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยได้อย่างไร?

คำถาม: ขณะนี้เรากำลังจะผ่านเวลาอะไร? เวลาอะไรที่กำลังจะมาถึง?

คำตอบ: เวลานี้เป็นเวลาที่จะบรรลุ ในขณะที่หลังจากนั้นจะเป็นเวลาที่จะสำนึกผิด เวลานี้พอยู่ในรูปที่มีความรัก แต่แล้วรูปของพอก็จะเป็นรูปของผู้พิพากษาสูงส่งนั้น เบื้องหน้าของผู้พิพากษา ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์ที่มีความรักเพียงใด กฎก็คือกฎ ขณะนี้เป็นเวลาสำหรับความรักและหลังจากนั้นสิ่งนี้ก็จะเป็นเวลาสำหรับกฎเกณฑ์ แล้วลูกจะไม่ได้สามารถได้รับสิทธิ์และเหตุนี้เองปัทมาดาจึงบอกลูกทั้งหมดว่า: สร้างรางวัลที่ยิ่งใหญ่สำหรับตนเองในเวลาอันสั้น อย่าได้ไม่ระมัดระวังและรอเวลา

คำถาม: เพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้น อะไรเป็นวิธีที่เข้มข้นจริงจังที่จำเป็นที่จะนำมาใช้?

คำตอบ: ไม่ว่างานใดที่ลูกดำเนินการทำสิ่งนั้นในหนึ่งวินาที การพูดว่า "ฉันจะทำสิ่งนี้" "ฉันจะทำแผน" ไม่ได้เรียกว่าเป็นการทำสิ่งนั้นด้วยความเร็วอย่างเข้มข้น ผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจังเป็นคนที่มุ่งมั่นที่จะทำสิ่งนั้นที่เขาต้องกลายเป็นบางสิ่ง ผู้ที่มีความเร็วที่เข้มข้นเช่นนั้นสามารถที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น อัจชะ

พร: ขอให้ลูกได้สัมผัสกับความสุขในชีวิตบราห์มินอย่างสม่าเสมอโดยการเป็นผู้เอาชนะมายาและเป็นอิสระจากความโกรธ หากลูกต้องการที่จะได้สัมผัสกับความสุขในชีวิตบราห์มิน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะเป็นอิสระจากความโกรธ แม้ว่าจะมีคนประณามลูกหรือดูหมิ่นลูก ลูกจะต้องไม่โกรธ การแสดงให้เห็นรูปแบบของการวางอำนาจใดๆ เป็นร่องรอยของความโกรธด้วยเช่นกัน อย่าได้คิดว่าลูกจะต้องโกรธ หรือที่ลูกจะไม่สามารถที่จะดำเนินการต่อไปได้ ตามเวลา ความโกรธทำลายทุกสิ่งในปัจจุบัน ในขณะที่แม้กระทั่งสิ่งที่เสียไปสามารถทำให้กลับมาดีได้ทำให้ลูกต้องได้ด้วยความรักและความสงบด้วยจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นพิจารณาความโกรธว่าเป็นกิเลสที่ใหญ่โตและกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและเป็นอิสระจากความโกรธ

คติพจน์: ทำให้ทัศนคติของลูกมีพลังอย่างมากที่ด้วยทัศนคตินั้นนั้นดวงวิญญาณมากมายกลายเป็นโยคีที่มีค่า(โยกยา)

*** โอม ซานติ ***